

UNA TERRA QUE TÉ MOLT A DIR

Després de 6 anys i una pandèmia pel mig, aquest projecte il·lusionant que va nàixer el 2017 per aglutinar els pobles del Maestrat de Penyagolosa i la seua àrea d'influència, reinicia la roda amb tota la força i el bagatge recollit de les quatre edicions anteriors. La gent de Benafigos, Xodos, Vistabella i Atzeneta, amb l'Aplec ens hem dotat d'una eina que ens ha permès crear una xarxa social de complicitats i sinergies entre les quatre viles i convertir aquesta festa comarcal en un aparador i altaveu per donar a conèixer els nostres pobles, el nostre trosset de món, i les reivindicacions i necessitats que tenim la gent d'ací, la gent del món rural.

Com antigament s'aplegaven les quadrilles quan se segava i es batia el blat a les faldes del gegant de pedra, tot formant conlogues, els fills i les filles de la nova ruralitat hem decidit també juntar-nos per ajudar-nos els uns als altres i dir ben alt i sense cap embut que les persones que hem decidit portar endavant el nostre projecte de vida en l'entorn rural hem de tindre grantatits tots els drets de ciutadania. Dir que necessitem una actuació substancial sobre les infraestructures comunicatives de Penyagolosa, especialment l'escomesa sense recança de la millora de la carretera entre Atzeneta i Benafigos, però també acondicionar les connexions directes entre Vistabella, Xodos i Benafigos, o assumir els projectes mai iniciats que podrien unir Xodos amb Lluçena o Vistabella amb Vilafranca i bastir, d'aquesta manera, una xarxa que certament vertebrara les comarques interiors. Dir que es poden continuar fent els hospitals més grans d'Europa a les nostres ciutats costaneres, però que no té cap sentit que en tot l'interior de les comarques del nord del País Valencià no n'hi haja cap ni un, d'hospital, i que si això no és cap prioritat, com a mínim sí que ho siga augmentar els serveis de l'atenció primària en els nostres centres de salut i ambulatoris. Dir que el problema de despoblament afecta específicament el jovent i, per tant, els esforços cal dirigir-los perquè aquest sector social no se senta abocat a abandonar els seus pobles o no els veja com una possibilitat atractiva per acudir-hi de bell nou, en especial apostant per l'oferta d'un lloguer assequible per a joves i la implementació de polítiques d'ocupació efectives que fomenten l'autoocupació, la implantació de nou teixit empresarial i industrial i el foment del teletreball. Dir que el nostre patrimoni és molt ric i divers, en especial el Parc Natural de Penyagolosa, que el volem més accessible i de gestió comunitària efectiva, però que el valor més gran el trobem en totes i cadascuna de les persones que formen part d'aquest territori, ben actives i participatives, que mereixen decidir sobre els recursos propis i el seu entorn immediat; en conseqüència, no volem la imposició d'iniciatives que ens el vulguen esquarterar i trinxar: diem ben fort NO A LA MAT. Dir que la comarcalització del País Valencià és una assignatura pendent que no es pot demorar més en el temps, que les mancomunitats han pogut ser un pas previ necessari, però del tot insuficient per assolir una administració intermitja que vertebre de manera més eficient, pròxima i justa el territori valencià, per descomptat, amb el finançament necessari per fer-ho.

Som una terra que no pensa callar, perquè el gegant va despertar a Atzeneta, es va omplir de vida a Vistabella, va fer sonar la roca a Xodos i no ha aturat el seu batec ben fort des de Benafigos. I el que diem ho diem ben clar i en el nostre valencià, el català de totes. Perquè volem decidir, tenim futur i estem ben vius. Perquè som i serem. Visca Penyagolosa i visca l'Aplec!

Comissió organitzadora del Vè Aplec de Penyagolosa